

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. Š. M., L., X. H.**,
zast. JUDr. V. K., Z.,
X. Bratislava, proti žalovanému: **Z., a.s. S., P.**,
072 22 S., o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, na odvolanie žalobcu
proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Cbs/12/2004-149 zo dňa
11. septembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu
v Košiciach č. k. 2Cbs/12/2004-149 zo dňa 11. septembra 2007 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým uznesením konanie vedené na Krajskom súde
v Košiciach pod sp. zn. 2 Cbs/12/2004 neprerušil. Z odôvodnenia vyplýva, že žalobca
podal návrh na prerušenie konania, z dôvodu, že v právnej veci žalobcu E. S., a.s., H.,
proti žalovanému Z., a.s. S., o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia
prebieha na Najvyššom súde SR dovolanie. Ďalej, že na Krajskom súde v Košiciach
prebieha aj ďalšie konanie o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia
žalovaného v právnej veci žalobcu Ing. M. H. proti žalovanému Z., a.s. S.. Prvostupňový
súd zistil, že konanie vedené pod sp. zn. 12Cbs/10/03 nie je právoplatne skončené.
V dovolacom konaní na Najvyššom súde SR bol zrušený rozsudok Najvyššieho súdu SR
sp. zn. 1 Obo 271/04-329 v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa sp. zn. 10 Cbs/7/03-
139 a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V predmetnej veci
prvostupňový súd konanie neprerušil najmä z dôvodu, že rozhodnutie súdu v tejto veci
nezávisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Súdne konanie
prebiehajúce na Krajskom súde v Košiciach nerieši otázku, ktorá by mala význam pre

rozhodnutie súdu v tomto súdnom konaní. Preto pri posudzovaní návrhu žalobcu na prerušenie konania súd dospel k záveru, že konanie nie je potrebné prerušiť.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie v zákonom stanovenej lehote. Uviedol, že napadnutým uznesením bol porušený zákon, keď konajúci súd sa ustanoveniami § 109 O.s.p. dôsledne neriadil. Tvrdí, že aj konečné meritórne rozhodnutie v uvedených právnych veciach vyrieši otázku aktívnej legitímácie žalobcu, teda, či bol žalobca v čase konania valného zhromaždenia žalovaného dňa 11. júna 2004 predsedom predstavenstva žalovaného. Ďalej uvádza, že táto otázka, ktorá sa rieši v inom súdnom konaní, má v každom prípade rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Konajúci súd nie je v tomto konaní oprávnený ju riešiť v rozsahu, pokiaľ ide o určenie prípadnej neplatnosti valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 16. júna 2003 a z toho plynúcich právnych následkov, a to ani ako predbežnú otázku. Preto navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a rozhodnúť, že konanie sa prerušuje s tým, že sa v konaní bude pokračovať po právoplatnosti neskoršieho z konečných právoplatných rozhodnutí v právnych veciach žalobcu Ing. M. H. proti žalovanému Z., a.s. S., o určenie neplatnosti valného zhromaždenia vedenej na Krajskom súde Košice pod sp. zn. 12Cbs 10/2003 alebo v právnej veci žalobcu E. S., a.s., proti žalovanému Z., a.s. S., o určenie neplatnosti valného zhromaždenia vedenej na Krajskom súde Košice pod sp. zn. 4Cb 1/2006.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p., súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh Ústavnému súdu SR na zaujatie stanoviska.

Toto ustanovenie upravuje prípady, keď je súd povinný prerušiť konanie. V konaní nepokračuje až do odpadnutia prekážky konania. Súd má povinnosť prerušiť konanie aj v prípade, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť ani ako otázku predbežnú. Ide predovšetkým o otázky uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 O.s.p. Povinnosť prerušiť konanie sa vzťahuje aj na prípady, keď súd pred rozhodnutím

dospel k záveru, že všeobecne záväzný predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou SR, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. V takomto prípade súd podá Ústavnému súdu SR návrh na začatie konania podľa § 37 a nasl. zákona č. 38/1993 Z.z.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo, ak súd dal na takéto konanie podnet, súd konanie preruší. Účastník môže navrhnúť takéto prerušenie konania, avšak súd nie je povinný takému návrhu vyhovieť bez toho, aby o tom rozhodoval. Tento procesný úkon súdu závisí len od úvahy súdu, a preto nie je viazaný návrhom účastníka konania.

Žalobca sa podaným návrhom domáha určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti Z., a.s., S., zo dňa 11. júna 2004. Ako dôvod prerušenia predmetného konania uviedol iné prebiehajúce konanie, kde žalobcom je právnická osoba - E. S., a.s., H., týka sa určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia zo dňa 16. júna 2003. Jedná sa o iných účastníkov konania a iný predmet konania. Z uvedeného vyplýva, že dôvodom na prerušenie, ktoré uviedol žalobca, nie je otázka, ktorá by mohla mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu, a navyše prvostupňový súd je povinný zaoberať sa v predmetnej veci otázkou aktívnej legitímácie žalobcu s poukazom na § 183 v spojení s § 131 OBZ.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 219 O.s.p. napadnuté rozhodnutie potvrdzuje ako vecne správne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 30. apríla 2008

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: